

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 14

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 ianuarie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
8.	— Ordonanță privind stimularea cercetării-dezvoltării și inovării	1-4

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

privind stimularea cercetării-dezvoltării și inovării

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituție și al art. 1 lit. d) din Legea nr. 142/1996 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — Cercetarea-dezvoltarea și inovarea sunt priorități naționale.

Art. 2. — Statul stimulează cercetarea-dezvoltarea și inovarea, precum și crearea în economie și societate a unui mediu favorabil difuziei și absorbției inovării, pentru a asigura dezvoltarea economică durabilă și creșterea bunăstării și calității vieții.

Art. 3. — Alocarea de către stat a resurselor financiare în acest scop este prioritate a cheltuielilor bugetare.

Art. 4. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei este organul administrației publice centrale de specialitate în domeniul cercetării-dezvoltării și inovării, care are rolul și responsabilitatea de a defini, coordona și asigura, în principal:

- planificarea strategică și obiectivele acesteia;
- politicile pentru atingerea obiectivelor planificării strategice;

c) cadrul normativ-metodologic, funcțional, operațional și financiar în care se realizează politicile;

d) atribuirea aplicării politicilor;

e) monitorizarea, evaluarea și controlul realizării politicilor.

Art. 5. — În vederea îndeplinirii rolului său, Ministerul Cercetării și Tehnologiei stimulează dialogul cu structurile societății civile; în acest sens, acesta se consultă și stimulează implicarea acestor structuri, în mod direct și activ, inclusiv din punct de vedere financiar, în definirea și implementarea politicilor în domeniul cercetării-dezvoltării și al inovării.

Art. 6. — În sensul prezentei ordonanțe, se înțelege:

a) *cercetare fundamentală* — activitatea orientată spre dobândirea de cunoștințe științifice noi, precum și spre formularea și verificarea de noi ipoteze și teorii, fără a avea însă scop comercial sau industrial;

b) *cercetare aplicativă* — activitatea orientată spre lărgirea cunoștințelor cu scopul de a utiliza aceste cunoștințe pentru dezvoltarea de noi produse, procese sau servicii,

sau pentru a îmbunătăți în mod semnificativ produsele, procesele sau serviciile existente;

c) *cercetare științifică* — activitățile de cercetare fundamentală și de cercetare aplicativă, privite împreună;

d) *cercetare precompetitivă* — activitatea orientată spre transformarea rezultatelor cercetării aplicative în planuri, scheme sau documentații pentru noi produse, procese sau servicii, chiar dacă acestea sunt destinate vânzării sau utilizării, și care includ fabricarea modelului experimental și a primului prototip, care nu pot fi utilizate în scopuri comerciale; cercetarea precompetitivă nu include schimbările periodice sau de rutină ale produselor, liniilor de produs, proceselor de fabricație, serviciilor sau ale altor activități existente deja, chiar și în cazul în care aceste schimbări reprezintă îmbunătățiri;

e) *cercetare competitivă* — activitatea orientată spre transformarea rezultatelor cercetării precompetitive în produse, procese și servicii care pot răspunde, în mod direct, cererii pieței; include și activitățile de inginerie a sistemelor, de inginerie și proiectare tehnologică;

f) *dezvoltare tehnologică* — activitățile de cercetare precompetitivă și de cercetare competitivă, privite împreună și care conțin activitățile de transfer tehnologic și valorificare a invențiilor, prin care se realizează dezvoltarea, aplicarea și transferul rezultatelor cercetării în economie și societate și care au ca scop introducerea și materializarea de noi produse, procese și servicii, precum și perfecționarea celor existente;

g) *cercetare-dezvoltare* — activitățile de cercetare științifică și de dezvoltare tehnologică, privite împreună;

h) *inovarea — ca produs* — o nouă funcție sau îmbunătățirea ori lărgirea unei funcționalități a unui produs, proces sau serviciu, în oricare dintre domenii, și care ar putea ori poate răspunde cererii pieței sau care ar putea ori poate genera o nouă cerere pe piață;

i) *inovarea — ca proces* — activitatea care permite apariția inovării — ca produs și care se bazează pe un comportament individual, social sau de firmă, creativ și dinamic; *inovarea — ca proces* include cercetarea-dezvoltarea;

j) *transfer tehnologic* — activitatea de a disemina informații, a explica, a transfera cunoștințe, a acorda consultanță și a comunica, cu persoane care nu sunt experți în domeniu, despre rezultatele cercetării fundamentale, aplicative și precompetitive într-un asemenea mod, încât crește șansa aplicării unor astfel de rezultate, cu condiția să existe un proprietar al rezultatului;

k) *valorificare* — proces prin care rezultatele cercetării competitive ajung să fie utilizate conform cerințelor activității industriale sau comerciale;

l) *absorbția inovării* — capacitatea mediului socioeconomic de a îngloba inovarea, în mod deosebit în întreprinderi, a utiliza, a transforma și a lărgi cunoștințele despre rezultatele inovării, în scopul de a se lărgi posibilitatea aplicării acestor rezultate în noi produse, procese sau servicii;

m) *proiect* — un scop bine definit, care este prevăzut a fi realizat într-o perioadă determinată și în limitele resurselor alocate, și căruia îi este atașat un set de reguli, obiective și activități;

n) *proiect tehnologic inovativ* — un proiect prin care o întreprindere poate introduce sau achiziționa o nouă tehnologie, utilaj specific, echipament, instalație, în vederea obținerii unor produse, procese sau servicii noi, sau îmbunătățite, sau prin care se urmărește producerea unor noi produse sau servicii, cerute pe piață, sau prin care se adoptă un comportament inovativ;

o) *temă (în programe de cercetare-dezvoltare)* — cadru cu referire la o necesitate, la una sau mai multe discipline în domeniul cercetării-dezvoltării, la o tehnologie sau la un

sector, sau domeniu al societății, pentru care se pot defini proiecte;

p) *temă (în programe de stimulare a inovării)* — o disciplină a inovării — ca proces, un set coerent de alternative pentru abordări actuale sau o industrie în care rezultatele unui proiect de inovare pot fi absorbite;

q) *program* — un set de teme care au legătură între ele și prin care se urmărește implementarea unei politici;

r) *politică* — direcție, desfășurare sau mod de acțiune, adoptate de către Guvern, de către un minister sau de către un alt organ de specialitate al administrației publice centrale, precum și al administrației publice locale;

s) *conducere de program/proiect* — activitatea de a controla un program/proiect prin monitorizarea performanțelor și prin decizie, în baza unui plan predefinit;

t) *consultant* — persoană fizică sau juridică, care acordă consultanță sau servicii profesionale;

u) *expert* — persoană fizică sau juridică având cunoștințe, pricepere și specializare într-un anumit domeniu;

v) *organizație neguvernamentală* — persoană juridică română de drept public sau privat, de interes obștesc, nepolitică, fără scop lucrativ, recunoscută, potrivit legii, ca având personalitate juridică, și care nu este investită cu exercițiul autorității de stat și nici nu face parte din sistemul administrației publice;

w) *grant* — alocație nerambursabilă către persoane fizice, organizații neguvernamentale, agenți economici și instituții publice;

x) *instrumente financiare* — modalități de intervenție financiară pentru a reduce riscul pe piață sau pentru alte scopuri, prin oferirea de capital în mod ocazional sau, în mod constant, pe o perioadă; astfel de instrumente sunt: grant, subvenție, participare la capital, capital de start, capital de risc, microcredit, fond de dezvoltare și altele asemenea;

y) *monitorizare* — activitatea de a urmări, a observa, a măsura și a verifica în mod sistematic, precum și de a concepe măsurile adecvate pentru a menține pe calea predefinită o operațiune, un proces sau altele asemenea.

CAPITOLUL II

Planul național pentru cercetare-dezvoltare și inovare

Art. 7. — Planul național pentru cercetare-dezvoltare și inovare, numit în continuare *Planul național*, este instrumentul prin care statul realizează politica generală în domeniul cercetării-dezvoltării și inovării și asigură coordonarea acestuia.

Planul național, inclusiv evaluarea surselor necesare, este elaborat de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei pe perioade multianuale și se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Planul național se evaluează, se detaliază anual, iar prevederile anuale se aprobă de către Ministerul Cercetării și Tehnologiei, care informează Guvernul asupra realizării acestuia.

Art. 8. — Planul național conține programe de cercetare-dezvoltare și programe de stimulare a inovării.

La elaborarea, evaluarea și detalierea Planului național, Ministerul Cercetării și Tehnologiei se consultă cu Colegiul Consultativ pentru Cercetare-Dezvoltare și Inovare, denumit în continuare *Colegiul consultativ*.

Colegiul consultativ poate avea în componență reprezentanți ai comunității științifice, învățământului, asociațiilor de întreprinzători, organizațiilor patronale, asociațiilor profesionale, asociațiilor de consumatori, organizațiilor sindicale, mass-media, asociațiilor de conducători ai unor autorități publice locale, instituțiilor financiare, organizațiilor neguvernamentale experte în dezvoltare locală și sprijinirea dezvoltării sectorului privat, în protecția mediului și altele asemenea.

Regulamentul-cadru și componența Colegiului consultativ se aprobă prin ordin al ministrului cercetării și tehnologiei.

Pentru activitatea desfășurată, membrii Colegiului consultativ și ai organelor de lucru de pe lângă acesta sunt remunerați la nivelul gradului profesional cel mai mare din activitatea de cercetare-dezvoltare, stabilit pentru unitățile de activitate.

Art. 9. — Prin programele de cercetare-dezvoltare se finanțează activitățile de cercetare științifică și de dezvoltare tehnologică.

Prin programele de stimulare a inovării se finanțează transferul tehnologic, valorificarea și oricare dintre activitățile de stimulare a cercetării-dezvoltării și inovării, care fac obiectul politicilor în domeniu.

Art. 10. — Obiectivele strategice de interes general urmărite prin Planul național sunt:

a) lărgirea cunoștințelor, progresul tehnologic și creșterea creativității, stimularea inovării;

b) dezvoltarea economică durabilă, sporirea numărului de locuri de muncă și îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață și creșterea bunăstării;

c) creșterea competitivității produselor și serviciilor, precum și a capacității agenților economici, în mod deosebit a întreprinderilor mici și mijlocii, de a exporta, de a acționa într-un mediu bazat pe concurență și de a avea succes pe piețe globale;

d) dezvoltarea agriculturii și dezvoltarea rurală;

e) creșterea ofertei de infrastructuri;

f) dezvoltarea serviciilor publice și creșterea eficienței acestora;

g) sporirea investiției în capitalul uman și creșterea eficienței acesteia;

h) întărirea capacității de apărare națională;

i) dezvoltarea regională și locală, întărirea coeziunii sociale și sporirea eficienței integrării sociale;

j) creșterea eficienței utilizării capitalului natural;

k) conservarea și apărarea moștenirii istorice și artistice naționale;

l) diseminarea culturii în toate formele acesteia;

m) diversificarea formelor de petrecere a timpului liber în condițiile creșterii calității vieții;

n) facilitarea dialogului dintre știință și societate și, pe această bază, sporirea capacității societății românești de a se adapta la schimbările aduse de dezvoltarea științei și a noilor tehnologii;

o) protejarea eficientă a grupurilor defavorizate și creșterea capacității de evitare a excluderii sociale;

p) creșterea capacității de dialog și comunicare între indivizi și între grupurile sociale;

q) participarea sporită a României pe plan internațional și creșterea capacității sale de a oferi soluții proprii sau în cooperare pentru probleme de interes național, regional sau global;

r) utilizarea spațiului, a mărilor și oceanelor, precum și a energiei nucleare în folosul omenirii.

CAPITOLUL III

Finanțarea

Art. 11. — Finanțarea de programe este forma principală de stimulare de către stat a cercetării-dezvoltării și inovării.

Art. 12. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei prevede anual în bugetul propriu resursele financiare necesare realizării politicilor în domeniul cercetării-dezvoltării și în domeniul stimulării inovării, precum și alte cheltuieli prevăzute de lege.

În acest scop, în bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei, la titlul „Transferuri“ se înscriu sume de la bugetul de stat pentru Fondul pentru cercetare-dezvoltare și Fondul pentru stimularea inovării, denumite, în sensul prezentei ordonanțe, *Fonduri*.

Art. 13. — Fondurile prevăzute la articolul precedent se constituie din resursele alocate de la bugetul de stat pentru realizarea programelor prevăzute în Planul național.

Din sumele alocate pentru aceste Fonduri, Ministerul Cercetării și Tehnologiei poate efectua cheltuieli și pentru contractarea unor servicii de consultanță și expertiză, pentru realizarea de studii, analize, monitorizări, evaluări și alte activități similare în domeniul cercetării-dezvoltării și al inovării, pentru evaluarea și controlul conducerii programelor și proiectelor, precum și pentru altele asemenea.

Alocațiile pentru programele multianuale se fac anual.

Art. 14. — Programele se finanțează din cele două Fonduri cu titlu de grant, pe bază de contract de finanțare.

La bugetul fiecărui program pot contribui și alte surse decât cele de la bugetul de stat.

Programele sunt anuale sau multianuale.

Art. 15. — Atribuirea conducerii programelor se face conform normelor metodologice care se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Cercetării și Tehnologiei.

Art. 16. — Ministerul Cercetării și Tehnologiei poate atribui conducerea de programe organizațiilor neguvernamentale și, după caz, agenților economici sau instituțiilor publice, în sistem competițional sau în mod direct.

Art. 17. — Orice program are un singur conducător de program.

Art. 18. — Organizațiile neguvernamentale sau, după caz, agenții economici sau instituțiile publice, care conduc programe, atribuie proiecte pe bază de contract civil sau de contract de finanțare, în sistem competițional sau, după caz, în mod direct sau în sistem instituțional, având dreptul ca o cotă-parte din valoarea contractului să fie prevăzută și utilizată pentru acoperirea cheltuielilor proprii ocazionate de realizarea contractului. Cuantumul și categoriile de cheltuieli, precum și alte condiții de acordare a acestei cote-părți se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 19. — Orice proiect are un singur conducător de proiect.

Art. 20. — Proiectele pot fi realizate și de către una sau mai multe persoane fizice.

În situația în care proiectul se atribuie unei persoane fizice, aceasta, în calitate de conducător de proiect, trebuie să fie autorizată să desfășoare activități în mod independent, conform Decretului-lege nr. 54/1990, în domeniul cercetării-dezvoltării, consultanței, expertizei și altele asemenea.

Art. 21. — Programele de stimulare a inovării pot include în proiecte, la nivel național și local, instrumente financiare destinate stimulării directe a întreprinderilor, în special a celor mici și mijlocii, prin care se valorifică rezultatele cercetării-dezvoltării, se absoarbe inovarea sau se adoptă un comportament de firmă inovativă, inclusiv prin parteneriat internațional și dezvoltare locală.

Art. 22. — Prin programele de stimulare a inovării se finanțează și proiectele tehnologice inovative.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 23. — Resursele alocate de la bugetul de stat pentru constituirea Fondurilor prevăzute la titlul „Transferuri” din bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe, se alocă către și se contractează cu organizațiile neguvernamentale, agenții economici, instituțiile publice și, după caz, persoanele fizice prevăzute la art. 20, care conduc programe sau realizează proiecte sau părți din acestea, potrivit prezentei ordonanțe, prin exceptare de la prevederile alin. (1) al art. 79 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice.

Prevederile alin. 1 se aplică și în cazul cheltuielilor menționate la art. 13 alin. 2 din prezenta ordonanță.

Fondurile menționate la alin. 1 și 2 nu se prevăd în mod distinct pe destinatari și categorii de cheltuieli, prin exceptare de la prevederile art. 38 și ale art. 79 alin. (2) din Legea nr. 72/1996.

Art. 24. — Cheltuielile de capital, efectuate din cele două Fonduri pentru realizarea unor programe sau proiecte, se supun regimului financiar al cheltuielilor bugetare curente. Aceste cheltuieli nu intră sub incidența art. 22 din Legea nr. 72/1996.

Art. 25. — Normele referitoare la categoriile de cheltuieli pe care Ministerul Cercetării și Tehnologiei le suportă din bugetul său în vederea realizării programelor se vor stabili prin hotărâre a Guvernului. În norme se vor preciza categoriile și felurile de cheltuieli care pot fi efectuate astfel încât să se asigure corespondența cu cele stabilite în cadrul programelor aparținând organismelor externe și internaționale la care are acces România, inclusiv cele europene.

Art. 26. — Guvernul va aproba, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, normele metodologice prevăzute la art. 15, elaborate de Ministerul Cercetării și Tehnologiei, precum și cele prevăzute la art. 18 și 25, elaborate de Ministerul Cercetării și Tehnologiei, cu consultarea Ministerului Finanțelor.

Art. 27. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, Ministerul Cercetării și Tehnologiei va stabili norme metodologice privind modul de acordare a burselor interne de cercetare.

Art. 28. — Pentru anul 1997, prevederile art. 8 alin. (1), art. 9, art. 12 lit. a), b) și c) și art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, cu privire la finanțarea, contractarea și valorificarea activității de cercetare-dezvoltare, cuprinsă în Programul național de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică „ORIZONT 2000”, aprobat prin Hotărârea

Guvernului nr. 1.095/1995, precum și prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.096/1995 își mențin în continuare valabilitatea.

Fondul de stimulare a inovării va fi creat și va funcționa experimental până la sfârșitul anului 1997.

În cursul anului 1997, pe măsura elaborării și aprobării Planului național, se vor finanța în mod experimental unele programe, până la limita a 30% din sumele prevăzute, în acest an, pentru activitatea de cercetare-dezvoltare, în bugetul Ministerului Cercetării și Tehnologiei.

Art. 29. — Termenele prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996 și, ulterior, modificată prin Ordonanța Guvernului nr. 44/1996, se prelungesc după cum urmează:

— termenul prevăzut la art. 25 alin. (1), până la data de 30 septembrie 1997;

— termenul prevăzut la art. 26, până la data de 30 mai 1997;

— termenul prevăzut la art. 27, până la data de 31 decembrie 1997.

Art. 30. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, articolul 13 alineatul (2) litera j), articolul 22 alineatul (2), precum și articolul 26 litera f) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, se modifică și vor avea următorul cuprins:

— art. 13. — (2): „...j) cheltuieli pentru mobilitatea specialiștilor din activitatea de cercetare-dezvoltare și inovare”.

— art. 22: „... (2) Rezultatele cercetărilor concretizate în active tangibile și intangibile, efectuate și finalizate din fonduri publice până la data de 31 decembrie 1995, al căror beneficiar este Ministerul Cercetării și Tehnologiei, se transferă executorilor prin hotărâre a Guvernului și se înregistrează în evidența contabilă a acestora”.

— art. 26.: „...f) Ministerul Cercetării și Tehnologiei va elabora un proiect de hotărâre a Guvernului privind transferul către executori a rezultatelor concretizate în active tangibile și intangibile, efectuate și finalizate până la data de 31 decembrie 1995, conform prevederilor art. 22 alin. (2)”.

Art. 31. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, se abrogă prevederile art. 1–7, art. 8 alin. (2), art. 11 alin. (2) și (3), art. 12 lit. d), art. 15 și ale art. 26 lit. a), c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 25/1995 privind reglementarea organizării și finanțării activității de cercetare-dezvoltare, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 51/1996, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:

Ministrul cercetării și tehnologiei,
Bujor Bogdan Teodoriu
Ministrul învățământului,
Virgil Petrescu

București, 31 ianuarie 1997.
Nr. 8.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 335.01.11/4028